

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 543

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 19 iulie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
156.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor	2–3
698.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor	3
★		
704.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Comandor</i>	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 257 din 5 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) și ale art. 215 ¹ alin. (8) cu referire la art. 207 alin. (7) din Codul de procedură penală	4–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
852.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.731/2015 privind instituirea schemei de ajutor <i>de minimis</i> „Sprijin acordat microîntreprinderilor și întreprinderilor mici din spațiul rural pentru înființarea și dezvoltarea activităților economice neagricole”	8–15
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA		
39.	— Hotărâre pentru completarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 35/2014 privind aprobarea cotizațiilor și taxelor pentru membrii Camerei Auditorilor Financiari din România, persoane fizice și juridice, și pentru membrii stagiați în activitatea de audit financiar	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 13 din 27 ianuarie 2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.2 din Legea nr. 346/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 29 ianuarie 2016, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, după punctul 2 se introduc două noi puncte, punctele 2¹ și 2², cu următorul cuprins:

„2¹. **La articolul 3, după punctul 25 se introduce un nou punct, punctul 26, cu următorul cuprins:**

«26. *clădire frecvent vizitată de public* — clădire cu o suprafață utilă totală de peste 250 m² în care se desfășoară activități cotidiene sau periodice de interes general și/sau comunitar, social, cultural, comercial și altele asemenea și care are spațiu/spații cu funcțiunea/funcțiuni destinată/destinate accesului și prezenței publicului temporar sau permanent în acesta/acestea.»

2². La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 9. — (1) Pentru clădirile noi/ansamblurile de clădiri prevăzute la art. 6 alin. (1), prin certificatul de urbanism emis de autoritățile administrației publice locale/județene competente, în vederea obținerii, în condițiile legii, a autorizației de construire pentru clădiri, pe lângă obligativitatea respectării cerințelor minime de performanță energetică, se va solicita întocmirea unui studiu privind posibilitatea utilizării unor sisteme alternative de eficiență ridicată, în funcție de fezabilitatea acestora din punct de vedere tehnic, economic și al mediului înconjurător.»

2. La articolul I punctul 5, după alineatul (3) al articolului 14 se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pentru încadrarea în termenele prevăzute la alin. (1) și (2) privind realizarea clădirilor noi al căror consum de energie este aproape egal cu zero, prin certificatul de urbanism emis de autoritățile administrației publice locale competente în vederea obținerii, în condițiile legii, a autorizației de construire, se va solicita încadrarea necesarului de energie al clădirilor în nivelurile prevăzute în reglementările tehnice specifice.»

3. La articolul I, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 5¹, cu următorul cuprins:

„5¹. **La articolul 18, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(6) Certificatul cuprinde recomandări de reducere a consumurilor de energie ale clădirii, cu estimarea economiei de

energie prin realizarea măsurilor de creștere a performanței energetice a clădirii, inclusiv precizări de unde se pot obține informații mai detaliate, precum: rentabilitatea recomandărilor formulate, procedura care trebuie urmată pentru punerea în practică a recomandărilor, stimulente financiare sau de altă natură și posibilități de finanțare.»

4. La articolul I, punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. **La articolul 30 alineatul (2), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

a) verificarea afișării certificatului la clădirile cu o suprafață utilă totală de peste 250 m², prevăzute la art. 22 alin. (4), care sunt frecvent vizitate de public;

b) verificarea anuală, prin sondaj, a minimum 10% din certificatele și rapoartele de audit energetic, precum și din rapoartele de inspecție a sistemelor de încălzire și de climatizare, înregistrate anual în băncile de date specifice.»

5. La articolul I, punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„12. **La articolul 32 alineatul (1), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

b) nerespectarea obligației auditorului energetic pentru clădiri și a expertului tehnic atestat de a transmite, în format electronic, la termenul stabilit prin lege, conținutul documentelor prevăzute la art. 28 alin. (2);

c) nerespectarea obligației de afișare a certificatului de către proprietarii/administratorii clădirilor cu o suprafață utilă totală de peste 250 m², prevăzute la art. 22 alin. (4), care sunt frecvent vizitate de public;»”.

6. La articolul I punctul 14, litera i) a alineatului (1) al articolului 32 se abrogă.

7. La articolul I, după punctul 14 se introduce un nou punct, punctul 14¹, cu următorul cuprins:

„14¹. **La articolul 32, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2) Emiterea certificatului de urbanism de către autoritățile administrației publice locale/județene competente, în vederea emiterii autorizației de construire, cu încălcarea prevederilor art. 9 alin. (1) și ale art. 14 alin. (3¹), se consideră certificat de urbanism incomplet, constituie contravenție și se sancționează conform prevederilor art. 26 alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.»

8. **La articolul I punctul 15, litera b) a alineatului (3) al articolului 32 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) cele prevăzute la lit. b¹), d), f), g) și h), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei;”

9. **La articolul I, după punctul 15 se introduce un nou punct, punctul 15¹, cu următorul cuprins:**

„15¹. **După articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 33¹. — În cazul constatării contravențiilor prevăzute la art. 32 alin. (1) lit. b¹) și e) și aplicării sancțiunilor

corespunzătoare de către persoanele cu atribuții de control din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în baza rapoartelor prevăzute la art. 30 alin. (3), poate dispune, prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, ca sancțiune complementară, suspendarea dreptului de practică al auditorilor energetici pentru clădiri și/sau al experților tehnici sancționați contravențional, pentru o perioadă cuprinsă între 6 luni și 12 luni, proporțional cu nivelul amenziilor aplicate și în funcție de natura și gravitatea faptei.»”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 15 iulie 2016.

Nr. 156.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 13/2016 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iulie 2016.

Nr. 698.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Comandor***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere și recunoaștere pentru întreaga carieră sportivă, pentru rezultatele remarcabile obținute în calitate de reprezentant al României, precum și pentru implicarea în popularizarea sportului în rândul tinerilor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Comandor* domnului Ilie *Gheorghe* Năstase, jucător profesionist de tenis de câmp.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 19 iulie 2016.
Nr. 704.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 257**

din 5 mai 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b)
și ale art. 215¹ alin. (8) cu referire la art. 207 alin. (7) din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) și ale art. 215¹ alin. (8) cu referire la art. 207 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Șaitoș Ioan și Tarr Attila Csongor în Dosarul nr. 431/35/2015 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.665D/2015.

2. La apelul nominal răspunde pentru autorii excepției domnul avocat Răzvan Doseanu, cu delegație depusă la dosar, lipsă fiind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. Apreciază că durata măsurii controlului judiciar în procedura de cameră preliminară nu este reglementată. Dispozițiile art. 215¹ alin. (8) din Codul de procedură penală vizează o durată de 5 ani în cursul judecății care se calculează de la momentul sesizării instanței de judecată. Apreciază că termenul de 60 de zile referitor la soluționarea cauzei în faza camerei preliminare este un termen de recomandare care nu poate avea vreun efect asupra duratei măsurii controlului judiciar în această fază procesuală. Astfel, sunt încălcate prevederile art. 23, art. 25 și art. 53 din Constituție. În ceea ce privește dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală arată că limitarea impusă judecătorului de cameră preliminară, ca doar în situația excluderii tuturor probelor administrate în faza de urmărire penală să poată restitui cauza la parchet, încalcă prevederile constituționale ale art. 124.

4. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește dispozițiile art. 215¹ alin. (8) coroborate cu cele ale art. 207 alin. (7) din Codul de procedură penală arată că pentru nicio măsură preventivă legiuitorul nu a prevăzut o durată distinctă a

măsurilor preventive în cadrul procedurii de cameră preliminară. Atunci când legiuitorul vorbește despre durata măsurii preventive dincolo de faza urmăririi penale acesta are în vedere momentul sesizării instanței prin rechizitoriu, așadar duratele maxime ale măsurilor preventive prevăzute pentru faza judecătii includ și duratele aferente procedurii camerei preliminare. Astfel, este evident că termenul reglementat de art. 215¹ alin. (8) din Codul de procedură penală are în vedere și durata controlului judiciar dispus în procedura camerei preliminare. Referitor la dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece se solicită modificarea textului criticat prin introducerea, de către instanța de contencios constituțional, a unei noi competențe pentru judecătul de cameră preliminară. Susține că abordarea autorului excepției este eronată, deoarece în faza camerei preliminare se verifică doar legalitatea și loialitatea administrării probelor și nu utilitatea și relevanța lor. Este posibil ca probele rămase să fie utile și pertinente și să dovedească vinovăția inculpatului. În ipoteza în care probele rămase nu dovedesc vinovăția inculpatului instanța de judecată are posibilitatea, potrivit art. 16 lit. c) din Codul de procedură penală, să dispună achitarea acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea penală nr. 61/CP/2015 din data de 10 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 431/35/2015, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) și art. 215¹ alin. (8) cu referire la art. 207 alin. (7) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Șaitoș Ioan și Tarr Attila Csongor, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece, în situația în care judecătul de cameră preliminară exclude doar în parte probele administrate în cursul urmăririi penale, acesta nu poate restitui cauza la parchet. În acest caz, doar procurorul, care este subordonat ierarhic, are posibilitatea de a cere restituirea cauzei la parchet, iar judecătul, care este independent și se supune numai legii, nu poate dispune restituirea în caz de constatare a unor grave deficiențe ale urmăririi penale cu consecința excluderii probelor esențiale, decât atunci când procurorul o cere. Astfel, se încalcă prevederile constituționale ale art. 20, art. 21 alin. (3), art. 23, art. 24, art. 124 alin. (3) și art. 126 alin. (1), precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. În ceea ce privește dispozițiile art. 215¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, arată că acestea nu reglementează durata maximă a măsurii controlului judiciar în procedura de cameră preliminară, ceea ce atrage caracterul neconstituțional al acestora, de vreme ce judecătul poate menține măsura controlului judiciar pentru perioade nelimitate de timp, fiind astfel restrâns, în mod nelimitat temporal, exercițiul drepturilor și libertăților fundamentale vizate de conținutul acestei măsuri. O asemenea restrângere este neconstituțională, întrucât încalcă principiul proporționalității, afectând substanța drepturilor fundamentale vizate, nerezumându-se la restrângerea exercițiului acestora. De asemenea, textul criticat este imprecis și imprevizibil, deoarece, folosind termenul de „judecată”, legiuitorul lasă loc de interpretare, neprecizându-se dacă în această sintagmă este cuprinsă și durata camerei preliminare sau exclusiv durata judecătii efective.

8. **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori** arată că procedura camerei preliminare constituie o fază de sine-stătătoare a procesului penal, separată atât de faza de urmărire penală, cât și de cea de judecată, constituind cel mai important exercițiu al funcției judiciare

prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, acela de verificare a legalității trimiterii în judecată. Această funcție nu are semnificația unei puneri sub acuzare, camera preliminară nefiind o procedură de punere sub acuzare, această funcție rămânând atributul exclusiv al procurorului, în cadrul urmăririi penale. Faza procesuală a camerei preliminare are principala menire de a pregăti cauza în vederea exercitării funcției de judecată, iar în cadrul acesteia din urmă, instanța se preocupă numai de aspectele de fond ale acuzației, fiind scutită de examenul de legalitate a rechizitoriului și a materialului de urmărire penală. De asemenea, menționează că inexistența posibilității de restituire a cauzei la parchet, în cazul în care se exclude doar o parte a probelor administrate în faza de urmărire penală, nu reprezintă o problemă de constituționalitate și nu aduce atingere dreptului la apărare, prezumției de nevinovăție și nici dreptului la un proces echitabil.

9. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (8) cu referire la art. 207 alin. (7) din Codul de procedură penală, instanța de judecată apreciază că nici aceasta nu este întemeiată. Arată că, prin art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2014, după art. 215 din Codul de procedură penală a fost introdus un nou articol, art. 215¹, care la alin. (8) prevede că, în cursul judecătii în primă instanță, durata totală a controlului judiciar nu poate depăși un termen rezonabil și, în toate cazurile, nu poate depăși 5 ani de la momentul trimiterii în judecată. În raport cu sintagma folosită de legiuitor „nu poate depăși 5 ani de la momentul trimiterii în judecată”, ținând seama și de termenele stabilite prin art. 343, art. 344 alin. (2) și art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală, judecătul de cameră preliminară apreciază că dispozițiile criticate nu contravin dispozițiilor art. 23, art. 25, art. 53 și art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind evident că nu suntem în prezența unei durate nelimitate pentru care poate fi dispusă măsura.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că, din examinarea excepției de neconstituționalitate, rezultă că autorii acesteia, în fapt, nu critică dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală pentru ceea ce conțin acestea, ci pentru ceea ce nu conțin, astfel încât nu ne aflăm în prezența unei veritabile excepții de neconstituționalitate. Consideră că rațiunile care au fundamentat soluția din Decizia Curții Constituționale nr. 99 din 13 februarie 2007 sunt valabile, *mutatis mutandis*, și în ceea ce privește prezenta cauză, de aceea excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În subsidiar, apreciază că excepția este neîntemeiată. Dispozițiile criticate nu afectează dreptul inculpatului a cărei cauză nu a fost restituită la parchet de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. De asemenea, reține că dispozițiile criticate nu îngrădesc dreptul inculpatului de a fi asistat de un avocat, ales sau numit din oficiu, avocat care are dreptul să consulte actele dosarului, să exercite drepturile procesuale ale inculpatului, să formuleze plângeri, cereri, memorii, excepții și obiecțiuni și nici nu afectează dreptul acestuia de a beneficia de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție, arată că vinovăția inculpatului urmează a fi stabilită de o instanță de judecată după administrarea de probe și în urma unui proces în care se va bucura de toate garanțiile constituționale.

12. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215¹ alin. (8) raportat la art. 207 alin. (7) din Codul de procedură penală, **Guvernul** opinează că aceasta este neîntemeiată. Din coroborarea art. 207 alin. (7), art. 215¹ alin. (7), art. 343 și art. 348 din Codul de procedură penală rezultă durata maximă pe care judecătul de cameră preliminară poate dispune măsura preventivă a controlului

judiciar, care este egală cu durata procedurii în cameră preliminară, aceasta din urmă neputând depăși 60 de zile. De asemenea, apreciază că nici critica raportată la prevederile art. 25 din Constituție nu este întemeiată.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că procedura camerei preliminare are în vedere soluționarea aspectelor ce țin în mod special de legalitatea trimiterii în judecată și a administrării probelor, scopul acestei instituții inovatoare fiind de a se asigura premisele soluționării cu celeritate a cauzei în fond. În măsura în care toate probele administrate în cursul urmăririi penale sunt excluse de judecătorul de cameră preliminară, este firesc să se dispună restituirea cauzei la parchet. Astfel, în acord cu prevederile art. 126 din Constituție, judecătorul de cameră preliminară este suveran asupra stabilirii legalității administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire, fiind singurul care poate aprecia asupra acestor elemente.

14. În ceea ce privește critica referitoare la durata măsurii controlului judiciar în procedura de cameră preliminară, observă că, deși petenții au indicat art. 215¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, textul incident este art. 215¹ alin. (7), potrivit căruia judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau instanța, în cursul judecății, poate dispune luarea măsurii controlului judiciar față de inculpat pe o durată ce nu poate depăși 60 de zile. Ca atare, interpretând sistematic legea, se observă că, din coroborarea textelor legale criticate cu dispozițiile art. 343 din Codul de procedură penală, potrivit cărora durata procedurii în camera preliminară este de cel mult 60 de zile de la data înregistrării cauzei la instanță, rezultă fără dubii că măsura controlului judiciar poate fi dispusă în procedura de cameră preliminară pe o durată de maxim 60 de zile. Astfel, nu se poate reține nicio contradicție între textele legale indicate și prevederile constituționale ale art. 23, art. 25 și art. 53.

15. Totodată, **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt suficient de clare, predictibile și neechivoce, destinatarul normei juridice fiind capabil să își adapteze conduita în funcție de conținutul acesteia, în concordanță cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul respectării obligatorii a legilor.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) și art. 215¹ alin. (8) cu referire la art. 207 alin. (7) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 346 alin. (3) lit. b): „*Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă: [...]*”

b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale.”;

— Art. 215¹ alin. (8): „*În cursul judecății în primă instanță, durata totală a controlului judiciar nu poate depăși un termen rezonabil și, în toate cazurile, nu poate depăși 5 ani de la momentul trimiterii în judecată.”;*

— Art. 207 alin. (7): „*Judecătorul de cameră preliminară, în cursul procedurii de cameră preliminară, verifică, din oficiu, periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, dacă subsistă temeiurile care au determinat luarea măsurii controlului judiciar ori a controlului judiciar pe cauțiune sau dacă au apărut temeiuri noi,*

care să justifice menținerea acestei măsuri. Dispozițiile alin. (2)—(5) se aplică în mod corespunzător.”

19. În opinia autorilor excepției textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 25 privind libera circulație, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (3) potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, art. 126 alin. (1) referitor la instanțele judecătorești. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală, Curtea observă că autorii acesteia susțin că textul de lege este neconstituțional, deoarece nu permite judecătorului de cameră preliminară, în cazul excluderii doar în parte a probelor administrate în cursul urmăririi penale, să restituie cauza la parchet. Apreciază autorii excepției că, deși probele decisive pentru trimiterea în judecată și stabilirea vinovăției sunt excluse, judecătorul este obligat să trimită cauza spre a fi judecată. Plecând de la cele susținute de către autorii excepției, Curtea reține că aceștia doresc reglementarea posibilității judecătorului de a restitui cauza la parchet pentru a se completa urmărirea penală, în cazul în care apreciază că probele neexcluse nu sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului.

21. Curtea constată că o instituție asemănătoare a fost reglementată în art. 333 din Codul de procedură penală 1968, care prevedea că „*în tot cursul judecății instanța se poate desesiza și restitui dosarul procurorului, când din administrarea probelor sau din dezbateri rezultă că urmărirea penală nu este completă și că în fața instanței nu s-ar putea face completarea acesteia decât cu mare întârziere; instanța este obligată să arate motivele pentru care, potrivit alineatului precedent, a dispus restituirea, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin ce anume mijloace de probă”.*

22. Această instituție a fost eliminată din fondul activ al legislației prin art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Potrivit expunerii de motive a legii „a fost restrânsă posibilitatea instanței de a restitui cauza la procuror, aceasta limitându-se doar pentru cazurile de încălcări procedurale prevăzute de art. 197 privind cauzele de nulitate. Din practica judiciară a rezultat această necesitate în condițiile în care în «spatele» multor restituiri pentru completarea urmăririi penale se ascundeau de fapt soluții ce ar fi putut fi de achitare. De asemenea, pentru celeritate instanța este în acest fel determinată să procedeze la o completare a urmăririi penale prin cercetarea judecătorească, evitându-se tergiversarea soluționării prin «plimbarea» dosarului între instanță și parchet”.

23. În continuare, Curtea observă că, potrivit concepției legiuitorului reflectată în Codul de procedură penală, instituția procesuală a camerei preliminare nu aparține nici urmăririi penale, nici judecății, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal. Totodată, Curtea a reținut că, din reglementarea atribuțiilor pe care funcția exercitată de judecătorul de cameră preliminară le presupune, activitatea acestuia nu privește fondul cauzei, actul procesual exercitat de către acesta neantamând și nedispunând, în sens pozitiv sau negativ, cu privire la elementele esențiale ale raportului de conflict: faptă, persoană și vinovăție (în acest sens, Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014). De asemenea, Curtea a reținut că obiectul procedurii desfășurate în camera preliminară îl

constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală. Așa fiind, judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. Nu în ultimul rând, Curtea a constatat că obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecătii, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată (Decizia nr. 838 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 1 martie 2016).

24. Astfel, Curtea constată că în procedura camerei preliminare, instanța de judecată va analiza și se va pronunța, în consecință, asupra legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. Restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară ca urmare a excluderii tuturor probelor administrate în cursul urmăririi penale se impune având în vedere necesitatea refacerii în totalitate a urmăririi penale, probele administrate anterior neputând fi valorificate în niciun mod, fiind considerate a fi fost obținute în mod nelegal. Această soluție nu presupune, însă, că judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra temeiniciei acuzației sau asupra faptului dacă probele respective sunt sau nu suficiente pentru a întemeia o acuzație.

25. Curtea apreciază că, dacă s-ar admite susținerile autorilor excepției, s-ar ajunge la situația în care judecătorul de cameră preliminară, în cazul excluderii doar a unor probe, ar trebui să facă aprecieri asupra probelor rămase din perspectiva temeiniciei susținerii unei acuzații. Or, prin prisma atribuțiilor procesuale încredințate judecătorului de cameră preliminară, în contextul separării funcțiilor judiciare, acestuia îi revine funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, iar nu stabilirea vinovăției sau nevinovăției inculpatului.

26. În continuare, Curtea observă că, potrivit art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală, „*Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat*”. Astfel, în cazul în care probele neexcluse nu sunt suficiente pentru a fundamenta vinovăția inculpatului, instanța, potrivit art. 396 alin. (1) din același act normativ, pronunță o soluție de achitare a inculpatului. De asemenea, potrivit art. 385 din Codul

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Șaitoș Ioan și Tarr Attila Csongor în Dosarul nr. 431/35/2015 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) și ale art. 215¹ alin. (8) cu referire la art. 207 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

de procedură penală, „*Dacă din cercetarea judecătorească rezultă că pentru lămurirea faptelor sau împrejurărilor cauzei este necesară administrarea de probe noi, instanța dispune fie judecarea cauzei în continuare, fie amânarea ei pentru administrarea probelor*”.

27. Așa fiind, Curtea apreciază că dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorii excepției.

28. În continuare, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, Curtea observă că autorii excepției critică această dispoziție deoarece nu reglementează durata maximă a măsurii controlului judiciar în procedura de cameră preliminară. În legătură cu acest aspect, Curtea reține că, potrivit art. 215¹ alin. (7) din Codul de procedură penală, în cadrul procedurii de cameră preliminară judecătorul poate dispune luarea măsurii controlului judiciar pe o durată ce nu poate depăși 60 de zile. Curtea observă că, în reglementarea dispozițiilor procesual penale, legiuitorul a folosit două sintagme, și anume „durata” și „durata totală”. Astfel, prima dintre acestea, regăsită și în cuprinsul art. 215¹ alin. (7), se referă la durata măsurii controlului judiciar dispuse de judecător la un moment dat cu privire la un inculpat. Sintagma „durata totală” se referă la durata maximă a măsurii controlului judiciar care poate fi dispusă și care este rezultatul însumării tuturor măsurilor pe care judecătorul le-a dispus la un moment dat față de același inculpat.

29. În continuare, Curtea reține că dispozițiile art. 215¹ alin. (8) din Codul de procedură penală reglementează două ipoteze. Prima se referă la durata totală a controlului judiciar în cursul judecătii în primă instanță, care nu poate depăși un termen rezonabil, iar cea de-a doua se referă la durata totală a măsurii controlului judiciar dispuse după trimiterea în judecată, care nu poate depăși 5 ani calculați din acest moment.

30. În ceea ce privește momentul trimiterii în judecată, Curtea reține că, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, acesta coincide cu cel al investirii judecătorului de cameră preliminară cu verificarea competenței, a legalității sesizării instanței, a legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, acesta fiind momentul de început în calcularea termenului total de 5 ani. Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile art. 215¹ alin. (8) teza a doua din Codul de procedură penală se aplică inclusiv în procedura camerei preliminare, astfel că nu poate fi reținută critica autorilor excepției potrivit căreia în această fază nu este prevăzută durata maximă a măsurii controlului judiciar.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.731/2015 privind instituirea schemei de ajutor *de minimis* „Sprijin acordat microîntreprinderilor și întreprinderilor mici din spațiul rural pentru înființarea și dezvoltarea activităților economice neagricole”

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 91.796 din 11 iulie 2016, întocmit de Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru PNDR și Avizul Consiliului Concurenței nr. 8.811 din 28 iunie 2016,

în baza prevederilor:

— Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. 3.508 din 26 mai 2015, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, și art. 10 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.731/2015 privind instituirea schemei de ajutor *de minimis* „Sprijin acordat microîntreprinderilor și întreprinderilor mici din spațiul rural pentru înființarea și dezvoltarea activităților economice neagricole”, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 534 din 17 iulie 2015, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu

București, 13 iulie 2016.
Nr. 852.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 1.731/2015)

SCHEMA DE AJUTOR DE MINIMIS

„Sprijin acordat microîntreprinderilor și întreprinderilor mici din spațiul rural pentru înființarea și dezvoltarea activităților economice neagricole”

CAPITOLUL I Prevederi generale

Art. 1. — (1) Prezenta procedură instituie o schemă transparentă de ajutor *de minimis*, denumită „Sprijin acordat microîntreprinderilor și întreprinderilor mici din spațiul rural pentru înființarea și dezvoltarea activităților economice neagricole”, denumită în continuare *schemă*.

(2) Schema vizează acțiunile specifice și beneficiarii eligibili conform fișelor tehnice ale submăsurii 6.2, „Sprijin pentru înființarea de activități neagricole în zone rurale” (întreprinderi nou-înființate), denumită în continuare *sm* 6.2, și submăsurii 6.4 „Investiții în crearea și dezvoltarea de activități neagricole”, denumită în continuare *sm* 6.4, aferente măsurii 6 „Dezvoltarea exploatațiilor și a întreprinderilor” din cadrul PNDR 2014—2020.

Art. 2. — Acordarea ajutoarelor *de minimis* în cadrul acestei scheme se va face numai cu respectarea criteriilor privind ajutorul *de minimis* prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea

Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 352 din 24 decembrie 2013.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (*MADR*), prin Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru PNDR (*AM PNDR*), are calitatea de furnizor de ajutor în cadrul prezentei scheme, iar Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (*AFIR*) are calitatea de administrator al acestei scheme.

CAPITOLUL II Scopul schemei

Art. 4. — Scopul prezentei scheme este de a acorda sprijin pentru înființarea în mediul rural de întreprinderi care realizează activități neagricole pentru prima dată (start-up) în baza unui plan de afaceri, respectiv pentru întreprinderi existente, în vederea dezvoltării și diversificării activității neagricole în mediul rural.

CAPITOLUL III

Obiectivele schemei

Art. 5. — Obiectivele schemei sunt:

— diversificarea economiei rurale și crearea de alternative ocupaționale prin creșterea numărului de microîntreprinderi și întreprinderi mici în sectorul neagricol, dezvoltarea serviciilor și crearea de locuri de muncă în spațiul rural, conform fișelor tehnice ale sm 6.2 și 6.4;

— încurajarea menținerii și dezvoltării activităților meșteșugărești tradiționale;

— absorbția de forță de muncă neremunerată, excedentară, din agricultură;

— eradicarea sărăciei și dezvoltarea economică a zonelor rurale.

CAPITOLUL IV

Necesitatea implementării schemei

Art. 6. — (1) Implementarea schemei este necesară pentru stimularea mediului de afaceri din mediul rural, contribuind la diminuarea disparităților profunde la nivel regional între zonele rurale și urbane, prin asigurarea de resurse financiare corespunzătoare unei dezvoltări economice a întreprinzătorilor.

(2) Avându-se în vedere excedentul de forță de muncă implicată în sectorul agricol, se impune absorbția acestuia în alte sectoare, neagricole, în vederea diversificării economiei rurale și a creșterii calității nivelului de trai.

(3) Sprijinul financiar acordat prin prezenta schemă este destinat beneficiarilor pentru investiții în crearea și/sau dezvoltarea de activități de producție și/sau prestării de servicii localizate îndeosebi în regiuni și zone mai puțin dezvoltate ale României, pentru a impulsiona creșterea lor economică.

CAPITOLUL V

Domeniul de aplicare

Art. 7. — (1) Prezenta schemă se aplică pe întreg teritoriul rural al României, în toate cele 8 regiuni de dezvoltare.

(2) Prezenta schemă se aplică ajutoarelor pentru întreprinderi din toate domeniile, cu excepția:

a) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în sectoarele pescuitului și acvaculturii, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 17 din 21 ianuarie 2000;

b) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole;

c) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în sectorul prelucrării și comercializării produselor agricole, în următoarele cazuri:

(i) atunci când valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității unor astfel de produse achiziționate de la producători primari sau introduse pe piață de întreprinderile respective;

(ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

d) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție ori destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

e) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate;

f) ajutoarelor acordate universităților și organizațiilor de cercetare pentru activitățile de bază, care nu fac obiectul normelor în materie de ajutoare de stat, și anume:

(i) activitățile de formare în vederea sporirii și îmbunătățirii calificării resurselor umane. În conformitate cu jurisprudența și practica decizională a Comisiei și astfel cum s-a explicat în draftul de Comunicare privind noțiunea de ajutor de stat și Comunicarea privind SIEG¹, învățământul public organizat din cadrul sistemului național de învățământ, cu finanțare predominant sau integral publică, și controlat de către stat este considerat activitate neeconomică;

(ii) cercetare și dezvoltare independentă în vederea dobândirii unor cunoștințe mai vaste și a unei înțelegeri mai bune, inclusiv proiectele de colaborare în domeniul cercetării și dezvoltării în cadrul cărora organizația de cercetare sau infrastructura de cercetare se angajează în colaborare efectivă;

(iii) diseminarea la scară largă a rezultatelor cercetării, în mod neexclusiv și nediscriminatoriu, de exemplu prin predarea acestora, prin baze de date cu acces liber, publicații deschise sau programe informatice gratuite.

(3) În cazul în care o întreprindere își desfășoară activitatea atât în sectoarele menționate la alin. (2) lit. a), b), c) sau f), cât și în unul sau mai multe sectoare ori domenii de activitate incluse în domeniul de aplicare, prezenta schemă se aplică ajutoarelor acordate pentru aceste din urmă sectoare sau activități, cu condiția ca întreprinderea în cauză să prezinte odată cu cererea de finanțare și documente din care să rezulte separarea activităților sau o distincție între costuri și că activitățile desfășurate în sectoarele excluse potrivit prevederilor alin. (2) și din domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 nu beneficiază de ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu prezenta schemă.

Art. 8. — (1) Domeniile acoperite de prezenta schemă vizează diversificarea activităților agricole spre activități neagricole, după cum urmează:

a) domeniul acoperite în cadrul sm 6.2, lista activităților nefiind exhaustivă:

(i) activități productive — cum ar fi fabricarea produselor textile, îmbrăcăminte, articole de marochinărie, articole de hârtie și carton; fabricarea produselor chimice, farmaceutice; activități de prelucrare a produselor lemnoase; industrie metalurgică, fabricarea construcțiilor metalice, mașini, utilaje și echipamente; fabricarea produselor electrice, electronice, producere de combustibil din biomasă în vederea comercializării; producerea și utilizarea energiei din surse regenerabile pentru desfășurarea propriei activități, ca parte integrantă a proiectului etc.;

(ii) activități meșteșugărești — cum ar fi activități de artizanat și alte activități tradiționale neagricole — olărit, brodat, prelucrarea manuală a fierului, lânăii, lemnului, pielii etc.;

(iii) activități turistice — servicii agroturistice de cazare, servicii turistice de agrement și alimentație publică;

(iv) furnizare de servicii — cum ar fi servicii medicale, sociale, sanitar-veterinare; reparații mașini, unelte, obiecte casnice; consultanță, contabilitate, juridice, audit; servicii în tehnologia informației și servicii informatice; servicii tehnice, administrative, transport rutier de mărfuri în contul terților, alte servicii destinate populației din spațiul rural;

¹ Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 8 din 11 ianuarie 2012.

b) domenii acoperite în cadrul sm 6.4, lista activităților nefiind exhaustivă:

- (i) activități productive — cum ar fi fabricarea produselor textile, îmbrăcăminte, articole de marochinărie, articole de hârtie și carton; fabricarea produselor chimice, farmaceutice; activități de prelucrare a produselor lemnoase; industrie metalurgică, fabricarea construcțiilor metalice, mașini, utilaje și echipamente; fabricarea produselor electrice, electronice etc.;
- (ii) activități meșteșugărești — activități de artizanat și alte activități tradiționale neagricole — olărit, brodat, prelucrarea manuală a fierului, lânii, lemnului, pielii etc.;
- (iii) activități turistice — servicii agroturistice de cazare, servicii turistice de agrement și alimentație publică;
- (iv) furnizare de servicii pentru populația din mediul rural — servicii medicale, sociale, sanitar-veterinare; reparații mașini, unelte, obiecte casnice; consultanță, contabilitate, juridice, audit; servicii în tehnologia informației și servicii informatice; servicii tehnice, administrative, transport rutier de mărfuri în contul terților etc.;
- (v) construcții, reconstrucții și/sau modernizarea spațiilor și zonelor aferente desfășurării activităților eligibile în cadrul submăsurii.

(2) Lista activităților cu codurile aferente în conformitate cu Clasificarea activităților din economia națională (CAEN), eligibile pentru finanțare în cadrul sm 6.2 și 6.4, este prezentată ca anexă la ghidurile solicitantului pentru accesarea submăsurilor.

CAPITOLUL VI

Definiții

Art. 9. — (1) În sensul prezentei scheme următorii termeni se definesc astfel:

a) *întreprindere* — orice entitate care desfășoară o activitate economică pe o piață, indiferent de forma juridică, de modul de finanțare sau de existența unui scop lucrativ al acesteia;

b) *ajutor de stat* — orice măsură de sprijin care îndeplinește toate criteriile prevăzute la art. 107 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

c) *data acordării ajutorului* — data la care dreptul legal de a primi ajutorul este conferit beneficiarului în conformitate cu regimul juridic național aplicabil;

d) *microîntreprindere* — întreprindere din categoria IMM-urilor, care are mai puțin de 10 angajați și a cărei cifră de afaceri anuală și/sau al cărei bilanț anual total nu depășește 2 milioane euro;

e) *întreprindere mică* — întreprindere din categoria IMM-urilor, care are mai puțin de 50 de angajați și a cărei cifră de afaceri anuală și/sau al cărei bilanț anual total nu depășește 10 milioane euro;

f) *întreprindere nou-înființată* (start-up) — întreprindere care este înființată în anul depunerii cererii de finanțare sau care nu a înregistrat activitate până în momentul depunerii acesteia, dar nu mai mult de 3 ani fiscali anteriori consecutivi;

g) *întreprindere în activitate* — întreprinderea care desfășoară activitate economică și are situații financiare anuale aprobate corespunzătoare ultimului exercițiu financiar încheiat;

h) *întreprindere în dificultate* — o întreprindere care se află în cel puțin una dintre situațiile următoare:

- (i) în cazul unei societăți cu răspundere limitată (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul său social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate. Această situație survine atunci când deducerea pierderilor acumulate din rezerve (și din toate celelalte elemente considerate în general ca făcând parte din fondurile proprii ale societății) conduce la un rezultat negativ care depășește jumătate din capitalul social subscris. În sensul acestei dispoziții, „societate cu răspundere limitată” se referă în special la

tipurile de societăți menționate în anexa I la Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, iar „capital social” include, dacă este cazul, orice capital suplimentar;

- (ii) în cazul unei societăți în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul propriu așa cum reiese din contabilitatea societății a dispărut din cauza pierderilor acumulate, în sensul prezentei dispoziții, „o societate comercială în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății” se referă în special la acele tipuri de societăți menționate în anexa II la Directiva 2013/34/UE;
- (iii) atunci când întreprinderea face obiectul unei proceduri colective de insolvență sau îndeplinește criteriile prevăzute în dreptul intern pentru ca o procedură colectivă de insolvență să fie deschisă la cererea creditorilor săi;
- (iv) atunci când întreprinderea a primit ajutor pentru salvare și nu a rambursat încă împrumutul sau nu a încetat garanția sau a primit ajutoare pentru restructurare și face încă obiectul unui plan de restructurare;

i) *întreprindere unică* — în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 include toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre relațiile următoare:

- (i) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților unei alte întreprinderi;
- (ii) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere ori de supraveghere ale unei alte întreprinderi;
- (iii) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate ori din statutul acesteia;
- (iv) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari ori asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților întreprinderii respective.

Întreprinderile care întrețin, cu una sau mai multe întreprinderi, relațiile la care se face referire la pct. (i)—(iv) sunt considerate întreprinderi unice;

j) *fermier* — o persoană fizică autorizată să desfășoare activități economice sau o persoană juridică ori un grup de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic pe care un astfel de grup și membrii săi îl dețin în temeiul legislației naționale, care desfășoară o activitate agricolă;

k) *rata de actualizare* — rata de referință stabilită de Comisia Europeană pentru România pe baza unor criterii obiective și publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și pe internet;

l) *produse agricole* — produsele enumerate în anexa I la Tratat, cu excepția produselor obținute din pescuit și acvacultură prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 104/2000;

m) *prelucrarea produselor agricole* — orice operațiune efectuată asupra unui produs agricol care are drept rezultat un produs care este tot un produs agricol, cu excepția activităților desfășurate în exploatarea agricole, necesare în vederea pregătirii unui produs de origine animală sau vegetală pentru prima vânzare;

n) *comercializarea produselor agricole* — deținerea sau expunerea unui produs agricol în vederea vânzării, a punerii în vânzare, a livrării ori a oricărei altei forme de introducere pe piață, cu excepția primei vânzări de către un producător primar către revânzătorii sau prelucrătorii și a oricărei altei activități de pregătire a produsului pentru această primă vânzare; o vânzare efectuată de către un producător primar către consumatori finali este considerată comercializare în cazul în care se desfășoară în localuri distincte, rezervate acestei activități;

o) *loc de muncă* — locul destinat să cuprindă posturi de lucru, situat în clădirile întreprinderii și/sau unității, inclusiv orice alt loc din aria întreprinderii și/sau unității la care lucrătorul are acces în cadrul desfășurării activității;

p) *crearea de locuri de muncă* — creșterea netă a locurilor de muncă create direct de întreprinderea beneficiară de ajutor *de minimis*, în raport cu media celor 12 luni precedente lunii în care se înregistrează cererea de finanțare, după deducerea din numărul aparent de locuri de muncă create, a locurilor de muncă desființate față de medie; se iau în considerare locurile de muncă nou-create în cazul în care între angajați și angajator sau întreprinderi asociate acestuia nu există raporturi de muncă în ultimele 12 luni anterior datei înregistrării cererii de acord pentru finanțare;

q) *locuri de muncă create direct prin sprijinul acordat* — locurile de muncă create în legătură cu activitatea care face obiectul sprijinului, respectiv locuri de muncă necesare derulării investiției nou-create, pentru persoane angajate în baza unui contract individual de muncă încheiat pe perioadă nedeterminată, cu normă întreagă sau cu timp parțial de lucru conform reglementărilor legale în vigoare;

r) *cost salarial* — valoarea totală care trebuie plătită efectiv de beneficiarul ajutorului pentru locul de muncă respectiv, cuprinzând, pentru o perioadă de timp definită, salariul brut și contribuțiile obligatorii ale angajatorului aferente salariului brut, conform reglementărilor legale în vigoare;

s) *număr de salariați* — numărul de unități de muncă anuale (UMA), și anume numărul de persoane angajate cu normă întreagă pe parcursul unui an; persoanele care își desfășoară activitatea cu timp parțial de lucru și persoanele care desfășoară o muncă sezonieră sunt contabilizate ca fracțiuni din UMA; în vederea monitorizării, calculul fracțiilor se efectuează în conformitate cu normele europene;

ș) *ghidul solicitantului* — detalierea tehnică și financiară ce cuprinde setul de informații necesare solicitantului pentru pregătirea, derularea și implementarea proiectului, elaborat pentru fiecare măsură PNDR 2014—2020, document care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale;

t) *planul de afaceri* — document care va cuprinde cel puțin elementele descrise în fișa sm 6.2 din PNDR 2014—2020 și din care rezultă eficiența economică a întreprinderii și viabilitatea proiectului;

ț) *spațiul rural* — totalitatea comunelor la nivel de unitate administrativ-teritorială, comuna fiind cea mai mică unitate administrativ-teritorială, nivel NUTS 5;

u) *fișa tehnică a măsurii/submăsurii* — prevedere în cadrul PNDR 2014—2020 prin care se implementează o prioritate, asigurând cadrul cofinanțării proiectelor atât din FEADR, cât și din bugetul național.

(2) Prevederile prezentului articol se completează cu definițiile din:

a) Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

b) Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor

dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului;

c) Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului;

d) Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului;

e) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea;

f) Orientările Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale pentru perioada 2014—2020 (2014/C 204/01);

g) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2013 privind unele măsuri pentru dezvoltarea și susținerea fermelor de familie și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 289/2013, cu modificările și completările ulterioare;

h) Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare;

i) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare;

j) Hotărârea Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții;

k) Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

l) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — (1) În cadrul prezentei scheme, ajutorul *de minimis* se va acorda sub forma de finanțare nerambursabilă și se va plăti eșalonat, în tranșe, pe etape de implementare a proiectului.

(2) Ajutorul care se plătește în mai multe tranșe se actualizează la valoarea lui în momentul acordării. Costurile eligibile se actualizează la valoarea pe care o au la momentul acordării ajutorului. Rata dobânzii care trebuie aplicată la actualizare este rata de actualizare aplicabilă la data acordării ajutorului.

CAPITOLUL VII Beneficiarii ajutorului

Art. 11. — Beneficiarii ajutorului *de minimis* acordat prin prezenta schemă sunt întreprinderile nou-înființate (start-up) și cele în activitate, care îndeplinesc cumulativ criteriile generale și specifice de eligibilitate prevăzute în prezenta schemă.

Art. 12. — (1) Solicitanții sprijinului vor îndeplini cumulativ următoarele criterii generale de eligibilitate:

a) se încadrează în categoria de microîntreprinderi sau întreprinderi mici în conformitate cu prevederile Legii nr. 346/2004, cu modificările și completările ulterioare; încadrarea întreprinderii solicitante se face la momentul înregistrării Cererii de finanțare conform declarației pe propria răspundere a solicitantului și pe baza datelor din situațiile financiare aferente anului anterior depunerii cererii de finanțare;

b) nu se află în procedură de executare silită pentru plata unor datorii fiscale și nefiscale, inclusiv nu au popriri pe conturile bancare;

c) nu se află în procedură de închidere operațională, dizolvare, lichidare sau administrare specială;

d) suma ajutoarelor *de minimis* de care au beneficiat într-o perioadă de 3 ani fiscali (2 ani fiscali anteriori plus anul curent) nu depășește echivalentul în lei a 200.000 euro, respectiv 100.000 euro pentru întreprinderea cu activitate de transport rutier (ajutoarele *de minimis* nu pot fi utilizate pentru achiziționarea de vehicule pentru transportul rutier de mărfuri);

e) nu sunt supuse unei proceduri de insolvență și nici nu îndeplinesc criteriile prevăzute de lege pentru a fi supuse unei proceduri de insolvență colectivă la cererea creditorilor lor;

f) nu sunt firme împotriva cărora a fost emisă o decizie de recuperare a unui ajutor de stat, dacă această decizie de recuperare nu a fost deja executată.

(2) Întreprinderea unică nu trebuie să fi beneficiat în ultimii 2 ani fiscali și în anul fiscal în curs, de ajutoare *de minimis* din sursele statului, ale autorităților locale sau din surse europene, care cumulată cu valoarea finanțării solicitate prin schemă, să depășească echivalentul în lei a 200.000 euro, respectiv a 100.000 euro pentru întreprinderea care efectuează transport de mărfuri în contul terților ori contra cost.

(3) În cazul investițiilor în agroturism, beneficiarul trebuie să desfășoare o activitate agricolă în momentul depunerii cererii de finanțare.

(4) Solicitantul va declara pe propria răspundere îndeplinirea criteriilor prevăzute la alin. (1), potrivit prevederilor ghidului solicitantului aferent fiecărei submăsuri.

Art. 13. — (1) În cadrul sm 6.2 se acordă sprijin financiar pentru următoarele categorii de solicitanți:

a) fermierii sau membrii unei gospodării agricole care își diversifică activitatea prin înființarea unei activități nonagricole în spațiul rural pentru prima dată;

b) microîntreprinderi și întreprinderi mici existente în spațiul rural, care își propun activități nonagricole, pe care nu le-au mai efectuat până la data aplicării pentru sprijin;

c) microîntreprinderi și întreprinderi mici noi, înființate în anul depunerii cererii de finanțare sau cu o vechime de maximum 3 ani fiscali, care nu au desfășurat activități până în momentul depunerii acestora (start-up).

(2) Solicitanții trebuie să îndeplinească următoarele condiții specifice:

a) să solicite sprijinul financiar în baza unui plan de afaceri;

b) activitățile economice desfășurate de întreprinderile nou-înființate (start-up) să se regăsească în domeniile de diversificare prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a);

c) întreprinderile în activitate care au ca obiect activități agricole sau neagricole trebuie ca prin proiect să propună diversificarea cu una dintre activitățile economice din domeniile prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), respectiv inițierea unei astfel de activități;

d) să îndeplinească celelalte condiții specifice din fișa sm 6.2 din cadrul PNDR 2014—2020.

(3) Pentru sm 6.4 sprijinul se acordă pentru investiții următoarelor categorii de solicitanți:

a) microîntreprinderilor și întreprinderilor nonagricole mici existente sau nou-înființate din spațiul rural, care creează ori dezvoltă activități neagricole în zonele rurale și care au ca obiect activitățile economice din domeniile de diversificare prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b);

b) fermierilor sau membrilor unei gospodării agricole care își diversifică activitatea de bază agricolă prin dezvoltarea microîntreprinderii sau întreprinderii mici deja existente.

(4) Solicitanții trebuie să îndeplinească următoarele condiții specifice:

a) să asigure partea de cofinanțare din surse proprii;

b) să îndeplinească condițiile specifice de eligibilitate din fișa tehnică a sm 6.4.

Art. 14. — Persoanele fizice nu se încadrează în categoria beneficiarilor eligibili în cadrul prezentei scheme.

Art. 15. — (1) Nu pot beneficia de ajutor *de minimis* în cadrul prezentei scheme de ajutor pentru submăsura 6.2 solicitanții prevăzuți la art. 16¹ alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Condițiile de eligibilitate pentru acordarea ajutorului *de minimis* în cadrul prezentei scheme se completează cu prevederile art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Acei solicitanți/beneficiari care au contracte de finanțare pentru proiecte nerealizate din proprie inițiativă, respectiv solicitanții/beneficiarii care au contracte de finanțare încetate pentru nerespectarea obligațiilor contractuale din inițiativa AFIR și pentru care furnizorul trebuie să dispună, dacă este cazul, recuperarea ajutoarelor de stat/*de minimis* acordate, nu pot beneficia de finanțare în baza prezentei scheme decât după îndeplinirea integrală a obligațiilor de rambursare.

Art. 16. — Numărul estimat al beneficiarilor de sprijin prin prezenta schemă este de aproximativ 1.936 pentru acțiunile aferente sm 6.2, respectiv de aproximativ 974 pentru acțiunile aferente sm 6.4.

CAPITOLUL VIII

Condiții de eligibilitate

Art. 17. — (1) Pentru îndeplinirea condițiilor de eligibilitate pentru sm 6.2 se verifică dacă:

a) solicitantul se încadrează în categoria beneficiarilor eligibili, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1);

b) sprijinul se solicită în baza cererii de finanțare, documentelor justificative relevante, inclusiv a planului de afaceri, care trebuie să conțină cel puțin elementele obligatorii prevăzute de regulamentele de dezvoltare rurală; implementarea planului de afaceri și modul de acordare a tranșelor de plată se detaliază în ghidul solicitantului pentru sm 6.2;

c) sediul social, sediul profesional și punctul/punctele de lucru trebuie să fie situate în spațiul rural, activitatea desfășurându-se în spațiul rural;

d) investiția trebuie să vizeze unul dintre domeniile de diversificare prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a).

(2) Pentru îndeplinirea condițiilor de eligibilitate pentru sm 6.4 se verifică dacă:

a) solicitantul se încadrează în categoria beneficiarilor eligibili, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (3);

b) sprijinul se acordă în baza cererii de finanțare și a documentelor justificative relevante; documentele relevante se detaliază în ghidul solicitantului pentru sm 6.4;

c) solicitantul trebuie să prezinte toate avizele și acordurile necesare investiției respective, inclusiv avizele/autorizațiile de mediu necesare investiției, să respecte, după caz, cerințele de mediu specifice investițiilor în perimetrul ariilor protejate;

d) punctul de lucru unde se implementează proiectul finanțat din fonduri publice trebuie să fie situat în spațiul rural;

e) investiția trebuie să vizeze unul dintre domeniile de diversificare prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), viabilitatea economică trebuie demonstrată pe baza prezentării unei documentații tehnico-economice;

f) solicitantul trebuie să demonstreze capacitatea de a asigura cofinanțarea investiției;

g) întreprinderea nu trebuie să fie în dificultate în înțelesul Linilor directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate.

Art. 18. — În funcție de tipul investiției/proiectului, solicitantul trebuie să dovedească dreptul de proprietate asupra terenului pe care urmează să realizeze investiția sau, după caz, dreptul de folosință pe o perioadă de cel puțin 10 ani.

Art. 19. — (1) Condițiile de eligibilitate și documentele relevante pentru fiecare submăsură sunt detaliate în ghidul solicitantului specific sm 6.2 și 6.4.

(2) Verificarea condițiilor de eligibilitate pentru beneficiar/proiect/investiție se realizează de către AFIR înainte de acordarea ajutorului.

CAPITOLUL IX

Reguli, principii și criterii de selecție

Art. 20. — (1) Principiile de selecție au în vedere asigurarea tratamentului egal al solicitanților, o mai bună utilizare a resurselor financiare și direcționarea acestora în conformitate cu prioritățile Uniunii Europene în materie de dezvoltare rurală.

(2) Selecția proiectelor va fi organizată pe baza următoarelor reguli:

a) organizarea de sesiuni anuale continue de depunere a proiectelor cu un buget anual predefinit, cu selecție lunară/trimestrială;

b) prioritate în evaluare/selecție pentru proiectele cu punctajul cel mai mare la începutul anului;

c) respectarea pragului minim pe parcursul anului.

(3) Criteriile de selecție și modul de acordare a punctajelor se detaliază în ghidul solicitantului pentru fiecare submăsură din cadrul prezentei scheme.

Art. 21. — Principiile de selecție pentru sm 6.2 sunt:

a) principiul diversificării activității agricole a fermierilor/membrilor gospodăriei agricole către activități neagricole;

b) principiul prioritizării sectoarelor cu potențial de creștere (textile și pielărie, industrii creative și culturale, inclusiv meșteșuguri, activități de servicii în tehnologia informației, agroturism, servicii pentru populația din spațiul rural);

c) principiul stimulării activităților turistice în sensul prioritizării activităților agroturistice desfășurate în zonele cu potențial turistic ridicat/destinații ecoturistice/arii naturale protejate, prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2008 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național Secțiunea a VIII-a — zone cu resurse turistice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 190/2009;

d) principiul stimulării unui nivel ridicat de calitate al planului de afaceri, care va fi stabilit în funcție de producția comercializată sau activitățile prestate, în procent de peste 30% din valoarea primei tranșe de plată.

Art. 22. — Principiile de selecție pentru sm 6.4 sunt:

a) principiul diversificării activității agricole a fermelor existente către activități neagricole;

b) principiul prioritizării sectoarelor cu potențial de creștere (textile și pielărie, industrii creative și culturale — inclusiv meșteșuguri, activități de servicii în tehnologia informației, agroturism etc.);

c) principiul stimulării activităților turistice în sensul prioritizării activităților agroturistice desfășurate în zonele cu potențial turistic ridicat/destinații ecoturistice/arii naturale protejate, prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 190/2009;

d) principiul derulării activităților anterioare ca activitate generală de management a firmei, pentru o mai bună gestionare a activității economice;

e) principiul localizării întregii activități a solicitantului în spațiul rural.

Art. 23. — Evaluarea cererilor de finanțare sub aspectul îndeplinirii condițiilor de eligibilitate și a criteriilor de selecție se realizează de către AFIR, în baza procedurilor proprii specifice, înainte de acordarea ajutorului *de minimis*.

CAPITOLUL X

Costuri și cheltuieli eligibile

Art. 24. — (1) Sprijinul în cadrul sm 6.2 se acordă pentru activitățile prevăzute pentru îndeplinirea obiectivelor din cadrul planului de afaceri (PA). Toate cheltuielile propuse prin PA, inclusiv capital de lucru și capitalizarea întreprinderii și activitățile relevante pentru implementarea corectă a PA aprobat, pot fi eligibile, indiferent de natura acestora, cu excepția achiziționării de vehicule pentru transportul rutier de mărfuri.

(2) Se vor respecta prevederile capitolului 8.1 din PNDR 2014—2020, disponibil pe site-ul MADR www.madr.ro, aplicabile sm 6.2.

Art. 25. — (1) În cadrul sm 6.4 sunt eligibile următoarele tipuri de cheltuieli:

a) construcția, extinderea și/sau modernizarea și dotarea clădirilor;

b) achiziționarea și costurile de instalare, inclusiv în leasing financiar, de utilaje, instalații și echipamente noi, achiziționarea sau dezvoltarea de software și achiziționarea de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci.

(2) Cheltuielile legate de achiziția în leasing a activelor, altele decât terenurile și clădirile, pot fi considerate eligibile doar în cazul în care leasingul ia forma unui leasing financiar și prevede obligația beneficiarului de a cumpăra bunurile respective la expirarea contractului de leasing.

CAPITOLUL XI

Cheltuieli neeligibile

Art. 26. — Reprezintă cheltuieli neeligibile pentru sm 6.4:

a) cheltuieli specifice activităților de prestări servicii agricole, precum și celor de prelucrare și comercializare rezultate din produsele ce se regăsesc în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului — codurile de clasificare a activităților din economia națională (CAEN) aferente, fiind excluse de la finanțare;

b) costurile de exploatare, inclusiv cheltuielile specifice de înființare și funcționare a întreprinderilor, cum ar fi obținerea avizelor de funcționare, taxele de autorizare, salarii angajați, costuri administrative etc.;

c) cheltuielile cu instalațiile pentru producerea de electricitate din biomasă, în conformitate cu prevederile art. 13 din Regulamentul delegat (UE) nr. 807/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de introducere a unor dispoziții tranzitorii;

d) achiziționarea de vehicule pentru transportul rutier de mărfuri.

Art. 27. — Cheltuielile neeligibile ale proiectului vor fi suportate integral de către beneficiarul ajutorului *de minimis*.

Art. 28. — Investiția realizată în condițiile prezentei scheme de ajutor *de minimis*, precum și activitatea sau întreprinderea nou-înființată trebuie menținute pe o perioadă de cel puțin 5 ani de la momentul finalizării/ultimei plăți aferente proiectului de investiții.

CAPITOLUL XII

Regula cumulului ajutoarelor

Art. 29. — (1) Administratorul/Furnizorul prezentei scheme va acorda un ajutor *de minimis* după ce va verifica declarația pe propria răspundere, respectiv faptul că suma totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi sau întreprinderi unice pe parcursul unei perioade de 3 ani fiscali, inclusiv anul fiscal în

curs, fie din surse ale statului ori ale autorităților locale, fie din surse ale bugetului Uniunii Europene, cumulate cu prevederile prezentei scheme, nu depășește pragul de 200.000 euro, respectiv de 100.000 euro, în cazul solicitanților care își desfășoară activitatea în sectorul transportului rutier de mărfuri în contul terților sau contra cost, echivalent în lei, și că se respectă toate condițiile din Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013.

(2) În cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi pe o perioadă de 3 ani consecutivi (anul fiscal în curs și cei 2 ani fiscali anteriori), cumulată cu valoarea alocării financiare solicitate în baza prezentei scheme, depășește pragul de 200.000 euro (100.000 euro, în cazul solicitanților care își desfășoară activitatea în sectorul transporturilor), solicitantul nu poate beneficia de prevederile prezentei scheme nici chiar pentru acea fracțiune din ajutor care nu depășește acest plafon.

(3) Respectarea plafonului *de minimis* are în vedere o întreprindere sau o întreprindere unică. Astfel, dacă între întreprinderile care beneficiază de sprijinul prezentei scheme există cel puțin una dintre relațiile menționate la art. 9 alin. (1) lit. g), respectivele structuri vor fi tratate ca o singură „întreprindere unică”, iar valoarea ajutorului *de minimis* acordată tuturor structurilor constituente, cumulat pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, împreună cu suma solicitată, nu va depăși suma de 200.000 euro (100.000 euro pentru întreprinderile care efectuează transport de mărfuri în contul terților sau contra cost).

(4) Ajutoarele *de minimis* nu se cumulează cu ajutoarele de stat acordate pentru aceleași costuri eligibile sau cu ajutoarele de stat acordate pentru aceeași măsură de finanțare prin capital de risc dacă un astfel de cumul ar depăși intensitatea sau valoarea maximă relevantă a ajutorului stabilită pentru condițiile specifice ale fiecăruia caz de un regulament sau de o decizie de exceptare pe categorii adoptată de Comisia Europeană.

(5) Ajutoarele *de minimis* care nu se acordă pentru sau nu sunt legate de costuri eligibile specifice pot fi cumulate cu alte ajutoare de stat acordate în temeiul unui regulament de exceptare pe categorii sau al unei decizii adoptate de Comisia Europeană.

(6) Ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu prezenta schemă pot fi cumulate cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 360/2012 al Comisiei din 25 aprilie 2012 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general, în limita plafonului stabilit în regulamentul respectiv. Acestea pot fi cumulate cu ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu alte regulamente *de minimis* în limita plafonului relevant prevăzut la alin. (1).

CAPITOLUL XIII

Modalitatea de acordare a ajutoarelor

Art. 30. — (1) Ajutoarele financiare în cadrul sm 6.2 pentru înființarea de activități neagricole în zone rurale se vor acorda, sub formă de sumă forfetară, în două tranșe, astfel:

— 70% din cuantumul sprijinului la încheierea deciziei de finanțare;

— 30% din cuantumul sprijinului se va acorda cu condiția implementării corecte a planului de afaceri, fără a depăși 5 ani de la încheierea deciziei de finanțare.

(2) Cuantumul maxim al sprijinului este de:

— 70.000 euro/proiect în cazul activităților productive, servicii medicale, sanitar-veterinare și de agroturism (servicii agroturistice de cazare, servicii turistice de agrement și alimentație publică);

— 50.000 euro/proiect în cazul altor activități neagricole.

(3) Intensitatea sprijinului public nerambursabil este de 100%.

Art. 31. — (1) Asistența financiară în cadrul sm 6.4 se acordă sub formă de grant pentru rambursarea cheltuielilor eligibile suportate și plătite.

(2) În conformitate cu prevederile art. 45 alin. (4) și art. 63 ale Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 beneficiarii sprijinului acordat prin prezenta schemă pot primi avans în procent de maximum 50% din valoarea cheltuielilor eligibile aferente proiectului. Plata avansului este condiționată de prezentarea unei garanții eliberate de o instituție financiară bancară sau nebanară înscrisă în registrul special al Băncii Naționale a României, reglementat de legislația națională în domeniu, care corespunde procentului de 100% din suma avansului.

(3) Garanția prevăzută la alin. (2) poate fi prezentată de beneficiarii privați și sub formă de poliță de asigurare eliberată de o societate de asigurări, autorizată potrivit legislației în vigoare.

(4) Intensitatea sprijinului public nerambursabil este de 70%.

(5) Intensitatea prevăzută la alin. (4) se poate majora la 90% în următoarele cazuri:

a) pentru solicitanții care desfășoară activități de producție, servicii medicale, sanitar-veterinare și agroturism;

b) pentru fermierii care își diversifică activitatea de bază agricolă prin dezvoltarea unor activități neagricole.

Art. 32. — (1) AFIR va informa în scris beneficiarii cu privire la cuantumul ajutorului acordat în baza prezentei scheme și caracterul *de minimis* al acestuia, cu referire expresă la Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013.

(2) Plafonul minim acceptat pentru un proiect finanțat prin prezenta schemă de ajutor *de minimis* este de 10.000 euro, această sumă reprezentând valoarea totală eligibilă a proiectului.

(3) Pentru a beneficia de finanțare nerambursabilă în cadrul prezentei scheme, solicitantul va da o declarație pe propria răspundere privind ajutoarele *de minimis* primite de acesta și, dacă este cazul, de celelalte întreprinderi cu care se află într-o relație de tipul celor enumerate la art. 9 alin. (1) lit. g) în acel an fiscal și alte ajutoare *de minimis* primite în ultimii 2 ani fiscali, fie din surse ale bugetului de stat sau ale autorităților locale, fie din surse ale bugetului Uniunii Europene.

(4) AFIR acordă un ajutor *de minimis* după ce verifică, pe baza declarației pe propria răspundere a solicitantului, faptul că suma totală a ajutoarelor *de minimis* primite de acesta și, dacă este cazul, de celelalte întreprinderi cu care se află într-o relație de tipul celor enumerate la art. 9 alin. (1) lit. g) pe parcursul unei perioade de 3 ani fiscali, inclusiv anul fiscal în curs, fie din surse ale bugetului de stat sau ale autorităților locale, fie din surse ale bugetului Uniunii Europene, nu depășește pragul de 200.000 euro, respectiv 100.000 euro pentru beneficiarii care activează în domeniul transportului rutier de mărfuri, echivalent în lei.

CAPITOLUL XIV

Durata

Art. 33. — Prezenta schemă se va aplica de la data adoptării acesteia până la 31 decembrie 2020.

CAPITOLUL XV

Bugetul schemei

Art. 34. — Bugetul schemei este de 294.309.090 euro contribuție publică, din care 117.772.552 euro pentru sm 6.2 și 176.536.538 euro pentru sm 6.4, cu posibilitate de majorare a bugetului cu maximum 10% pentru fiecare submăsură, cu condiția creșterii alocării din cadrul PNDR a acestor submăsură.

CAPITOLUL XVI

Procedura de implementare a schemei

Art. 35. — (1) Pentru a beneficia de ajutorul acordat prin prezenta schemă, solicitantul va depune on-line, la AFIR, o cerere de finanțare, însoțită de documentele prevăzute în ghidul solicitantului.

(2) AFIR organizează sesiuni anuale continue de depunere a cererilor de finanțare, cu respectarea regulilor prevăzute la art. 20 alin. (2). Pragurile de calitate lunare/trimestriale, pragul minim și alocările financiare anuale se stabilesc potrivit prevederilor art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Detalierea modalității de derulare a procedurilor specifice de evaluare-selectare și contractare aferente submăsurilor din prezenta schema se regăsește în ghidul solicitantului pentru fiecare dintre submăsurile, acesta fiind publicat pe site-urile www.madr.ro și www.afir.info, care completează prevederile prezentei scheme de *minimis*.

(4) Acordarea ajutorului de *minimis* prevăzut în cadrul acestei scheme se face în baza unui contract de finanțare încheiat între AFIR, în numele furnizorului, și beneficiar.

Art. 36. — (1) În vederea acordării ajutorului de *minimis* întreprinderea solicitantă va trebui să prezinte la AFIR documentația prevăzută în ghidul solicitantului.

(2) AFIR nu achită ajutorul de *minimis* sau solicită recuperarea ajutorului de *minimis* deja acordat, în cazul în care documentele și informațiile furnizate de către beneficiar în documentele depuse în susținerea cererii de finanțare se dovedesc a fi incorecte și/sau false.

Art. 37. — (1) Nerespectarea contractului de finanțare încheiat în baza prevederilor prezentei scheme de către întreprinderea care a beneficiat de ajutor atrage revocarea acordului pentru finanțare și recuperarea ajutorului de *minimis* proporțional cu gradul de nerealizare sau integral, în funcție de caz.

(2) Ajutorul de *minimis* care trebuie recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății până la data recuperării.

(3) În cazul în care întreprinderea solicitantă nu este eligibilă pentru a primi o alocare specifică în cadrul schemei, AFIR va transmite acesteia o notificare în acest sens.

CAPITOLUL XVII

Monitorizarea ajutoarelor acordate în cadrul prezentei scheme

Art. 38. — Monitorizarea, raportarea și păstrarea evidențelor ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme se fac în conformitate cu legislația europeană și cu prevederile Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

Art. 39. — (1) AFIR păstrează evidența detaliată a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme pe o durată de 10 ani de la data la care ultima alocare specifică a fost acordată în baza prezentei scheme. Această evidență trebuie să conțină informații necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse de legislația europeană în domeniul ajutorului de stat, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, valoarea sprijinului, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, durata, metoda de calcul al ajutoarelor acordate etc.

(2) AFIR transmite în timp util la MADR toate informațiile necesare raportării către Consiliul Concurenței/Comisia Europeană a ajutoarelor de *minimis* acordate.

Art. 40. — (1) MADR și AFIR au obligația de a supraveghea permanent ajutoarele de *minimis* acordate, aflate în derulare, și de a dispune măsurile care se impun în cazul nerespectării condițiilor impuse prin prezenta schemă sau prin legislația națională ori europeană aplicabilă la momentul respectiv.

(2) MADR, pe baza datelor și informațiilor primite de la AFIR, are obligația de a transmite Consiliului Concurenței toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat la nivel național, în formatul și în termenul prevăzute de Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor

de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

Art. 41. — (1) În cazul în care există îndoieli serioase cu privire la datele transmise de către furnizor, Consiliul Concurenței poate să solicite date și informații suplimentare și, după caz, să facă verificări la fața locului.

(2) În cazul în care MADR nu are date definitive privind valoarea ajutorului de *minimis*, acesta va transmite valori estimative.

(3) Erorile constatate de furnizor și corecțiile legale, anulări, recalculări, recuperări, rambursări, se raportează până la data de 31 martie a anului următor anului de raportare.

(4) MADR va transmite spre informare Consiliului Concurenței prezenta schemă în termen de 15 zile de la data adoptării acesteia, conform art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare.

Art. 42. — În baza unei cereri scrise, emisă de Comisia Europeană, MADR va transmite acesteia, prin intermediul Consiliului Concurenței, în 20 de zile lucrătoare sau în termenul fixat în cerere, toate informațiile pe care Comisia Europeană le consideră necesare pentru evaluarea respectării condițiilor prezentei scheme.

Art. 43. — (1) Beneficiarul are obligația de a pune la dispoziția AFIR și/sau MADR, în formatul și în termenul solicitate de către acesta, toate datele și informațiile necesare în vederea îndeplinirii procedurilor de raportare și monitorizare ce revin ca responsabilitate AFIR și/sau MADR.

(2) Beneficiarul trebuie să păstreze timp de minimum 10 ani de la data la care a fost acordată ultima alocare specifică toate documentele referitoare la ajutorul de *minimis* primit în cadrul schemei. Această evidență trebuie să conțină informațiile necesare pentru a demonstra respectarea tuturor condițiilor impuse prin actul de acordare, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, durata, costurile/cheltuielile eligibile, valoarea, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, metoda de calcul al ajutoarelor acordate.

CAPITOLUL XVIII

Recuperarea ajutorului de *minimis*

Art. 44. — (1) Recuperarea ajutorului de *minimis* se realizează de către AFIR, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ajutorul de *minimis* care trebuie recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății până la data recuperării. Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 83 din 27 martie 1999, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL XIX

Dispoziții finale

Art. 45. — Textul prezentei scheme este publicat integral pe pagina web a MADR la adresa: www.madr.ro

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 35/2014 privind aprobarea cotizațiilor și taxelor pentru membrii Camerei Auditorilor Financiari din România, persoane fizice și juridice, și pentru membrii stagiați în activitatea de audit financiar

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 15 alin. (3) și art. 62 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 11 iulie 2016, adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 35/2014 privind aprobarea cotizațiilor și taxelor pentru membrii Camerei Auditorilor Financiari din România, persoane fizice și juridice, și pentru membrii stagiați în activitatea de audit financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 15 mai 2014, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 5, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:**

„(5) Plata cotizațiilor fixe și variabile efectuate în numerar sau prin ordin de plată de către auditorii financiari, membri ai

Camerei Auditorilor Financiari din România, persoane fizice și juridice, active sau nonactive, în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, se impută cu prioritate asupra celor mai vechi cotizații datorate și neachitate la scadență, indiferent de indicațiile plătitorului.”

Art. II. — Departamentele din cadrul aparatului executiv al Camerei Auditorilor Financiari din România vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. III. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Gabriel Radu

București, 11 iulie 2016.
Nr. 39.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 938021